

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 231/2018-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. mája 2018 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti KOSIT a. s., Rastislavova 98, Košice, zastúpenej advokátskou kanceláriou IURISTICO s. r. o., Cimborkova 13, Košice, ktorú zastupuje advokát JUDr. Matej Kukura, PhD., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 9 Ek 82/2017 z 22. novembra 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti KOSIT a. s. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. januára 2018 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti KOSIT a. s. (ďalej len „sťažovateľka“) vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením

Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 9 Ek 82/2017 z 22. novembra 2017.

V sťažnosti sťažovateľka uviedla, že 17. augusta 2017 doručila okresnému súdu v elektronickej forme návrh na vykonanie exekúcie nepeňažného nároku s príslušenstvom; a to na základe exekučného titulu, ktorým bolo uznesenie okresného súdu č. k. 16 CbPv 7/2017-50 z 12. júna 2016.

Konajúci súd návrh na vykonanie exekúcie uznesením sp. zn. 9 Ek 82/2017 z 13. septembra 2017 odmietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že k návrhu bolo priložené splnomocnenie bez vykonania zaručenej konverzie.

Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka sťažovateľka podala sťažnosť, ktorú okresný súd uznesením sp. zn. 9 Ek 82/2017 z 22. novembra 2017 zamietol.

Podľa názoru okresného súdu splnomocnenie, pôvodne vyhotovené v listinnej podobe, ktoré nebolo zaručene konvertované, nemôže byť použiteľné na právne účely.

Sťažovateľka je toho názoru, že závery okresného súdu sú dôsledkom nesprávneho právneho posúdenia veci. V danom prípade okresný súd opomenul zákon č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“). Ustanovenie § 82l ods. 4 tohto zákona vylučuje použitie § 25 ods. 3 zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o e-Governmente“). Zákon o súdoch ako *lex specialis* totiž výslovne uvádza, že ustanovenia zákona o e-Governmente ako *lex generalis* sa nepoužijú.

Na základe uvedeného sťažovateľka považuje požiadavku okresného súdu na pripojenie splnomocnenia v zaručenej konverzii za neopodstatnenú.

Rozhodnutie okresného súdu vychádza podľa sťažovateľky z nesprávneho právneho posúdenia veci, čo má v konečnom dôsledku za následok neposkytnutie súdnej ochrany a odňatie spravodlivosti.

Splnomocnenie však nie je podľa sťažovateľky exekučným titulom ani verejnou listinou, v dôsledku čoho sa naňho § 48 ods. 6 Exekučného poriadku vôbec nevzťahuje.

Okresný súd svoj záver odvodil aj z § 25 ods. 3 zákona o e-Governmente, ktorý hovorí, že prílohy k elektronickej podaniu sa pripájajú vždy ako samostatný elektronický

dokument, pričom ak príloha existuje len v listinnej podobe a podľa osobitného predpisu sa vyžaduje jej predloženie v origináli alebo v úradne osvedčenej kópii, pripojí sa k elektronickému podaniu ako elektronický dokument, ktorý vznikol zaručenou konverziou.

Podľa sťažovateľky však mal byť aplikovaný § 821 ods. 4 zákona o súdoch, v zmysle ktorého sa prílohy podaní vyhotovené v listinnej podobe môžu súdu doručiť v elektronickej podobe bez toho, aby sa vyžadovala autorizácia takto vyhotovených elektronických dokumentov, a bez toho, aby sa mali konvertovať podľa predpisov o zaručenej konverzii.

Ustanovenie § 821 ods. 4 zákona o súdoch teda vylučuje použitie § 25 ods. 3 zákona o e-Governmente.

Podľa sťažovateľky zákon o súdoch ako *lex specialis* uvádza, že ustanovenia zákona o e-Governmente ako *lex generalis* sa nepoužijú. Napriek tomu však okresný súd v rámci svojho rozhodovania nezohľadnil zásadu *lex specialis derogat legi generali*, čo malo za následok odmietnutie návrhu na vykonanie exekúcie.

Sťažovateľka poukázala na tie rozhodnutia ústavného súdu, v ktorých vyslovil, že obsahom základného práva na súdnu ochranu, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie je umožniť každému reálny prístup k súdu, čomu zodpovedá povinnosť okresného súdu o veci konať a rozhodnúť.

Porušenie procesnoprávných predpisov, resp. aplikácia nepríslušných procesnoprávných ustanovení, v konečnom dôsledku viedlo k odmietnutiu návrhu na vykonanie exekúcie; okresný súd tým porušil právo sťažovateľky na prístup k súdu. Vzhľadom na to, že v predmetnej exekučnej veci bol návrh na vykonanie exekúcie spolu s prílohami a splnomocnením riadne podaný, došlo konaním exekučného súdu k tomu, že sťažovateľke bolo odopreté vecné prejednanie veci.

Požiadavka okresného súdu na priloženie splnomocnenia v zaručenej konverzii je podľa sťažovateľky nad rámec toho, čo ustanovuje príslušný právny predpis, a to § 821 ods. 4 zákona o súdoch.

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo spoločnosti KOSIT a. s. na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a na spravodlivé súdne konanie, ktoré zaručuje čl. 6 ods. 1

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 22. novembra 2017, sp. zn. 9Ek/82/2017, porušené bolo.

2. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 22. novembra 2017, sp. zn. 9Ek/82/2017, sa zrušuje a vec sa v r a c i a Okresnému súdu Banská Bystrica na ďalšie konanie.

3. Okresný súd Banská Bystrica je povinný nahradiť spoločnosti KOSIŤ a. s. trovy právneho zastúpenia v sume 390,50 € k rukám advokátskej kancelárie IURISTICO s. r. o. do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným

právníkom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Ústavný súd je štátny orgán (nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti) a v súlade s čl. 2 ods. 2 ústavy môže konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Ústavný súd sa preto musí dôsledne riadiť vymedzením svojich právomocí vyplývajúcich z čl. 125 a nasledujúcich ústavy a ďalej konkretizovaných v zákone o ústavnom súde a pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde môže prijať na ďalšie konanie iba také podanie, ktoré spĺňa všetky náležitosti kvalifikovaného návrhu ustanovené týmto zákonom. Poskytnutie ochrany ústavnosti ústavným súdom však predpokladá splnenie všetkých ústavných a zákonných predpokladov a podmienok konania pred ústavným súdom vrátane splnenia zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti (m. m. III. ÚS 663/2014).

Ústavný súd konštatuje, že v posudzovanom prípade obsah splnomocnenia na zastupovanie sťažovateľky advokátom, doručený ústavnému súdu spolu so sťažnosťou, trpí takým nedostatkom (nebol predložený originál, ale kópia), ktorý má za následok jeho neakceptovanie v konaní pred ústavným súdom.

Podľa § 34 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Splnomocnením splnomocnenec preukazuje oprávnenie konať za inú osobu v rozsahu v ňom uvedenom. Sťažovateľka nepredložila ústavnému súdu originál splnomocnenia, ale len jeho kópiu.

V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na ustálenú súdnu prax podľa judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. sp. zn. 4 SŽi 35/2014), podľa ktorej je zastúpený povinný predložiť splnomocnenie v jeho originálnej verzii, a nie fotokópiu, pretože iba originál splnomocnenia disponuje právnou silou, ktorá spočíva v tom, že jednoznačne preukazuje prejavenu vôľu zastúpeného. Z uvedeného ústavný súd vyvodil, že pri posudzovaní právnych účinkov fotokópie splnomocnenia je súdna prax jednotná, keďže

fotokópii splnomocnenia nepriznala žiadne právne účinky, preto je potrebné predkladať konajúcemu súdu originál splnomocnenia.

Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podania sťažovateľky nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 206/2010 a iné).

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady.

Z uvedených dôvodov ústavný súd doručенú sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Ústavný súd poznamenáva, že okresný súd uznesením sp. zn. 9 Ek 82/2017 z 22. novembra 2017 odmietol návrh sťažovateľky na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým je uznesenie okresného súdu č. k. 16 CbPv 7/2017-50 z 12. júna 2016.

Rozhodnutie odôvodnil takto:

«Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, doručeným súdu dňa 17.08.2017... domáha od povinných v 1. až 3. rade vymoženia nepeňažného nároku s príslušenstvom, a to na základe exekučného titulu, ktorým je Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 16CbPv/7/2017-50 zo dňa 12.06.2016.

Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyšším súdnym úradníkom uznesením sp. zn. 9Ek/82/2017 zo dňa 13.09.2017 návrh oprávneného na vykonanie exekúcie podľa § 52 ods. 1 Exekučného poriadku odmietol.

Vyšší súdny úradník svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, ako aj prílohy podané spolu s návrhom na vykonanie exekúcie (plnomocenstvo a prílohy 1-5), podal zástupca oprávneného bez vykonania zaručenej konverzie. Súd výzvou zo dňa 25.08.2017 vyzval zástupcu oprávneného, aby vykonal zaručenú konverziu príloh podaných spolu s návrhom na vykonanie exekúcie v zmysle ustanovenia § 48 ods. 6 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“). Dňa 08.09.2017 bola súdu doručená oprava väd návrhu na vykonanie exekúcie, pričom zástupca oprávneného vykonal len zaručenú konverziu príloh 1-5, avšak nevykonal zaručenú konverziu plnomocenstva, čo odôvodnil tým, že plnomocenstvo nie je verejnou listinou, a tak sa naň nevzťahuje § 48 ods. 6 Exekučného poriadku, ale § 821 ods. 4 zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, a teda ho netreba konvertovať podľa predpisov o zaručenej konverzii. Keďže návrh na vykonanie exekúcie nebol v stanovenej lehote v súlade s výzvou súdu opravený, súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie podľa § 52 ods. 1 Exekučného poriadku odmietol.

Vyšší súdny úradník svoje rozhodnutie právne odôvodnil citujúc ustanovenia § 48 ods. 6 a § 52 ods. 1, 2 Exekučného poriadku, a ustanoveniami § 23 ods. 3, § 25 ods. 3 zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov, v znení účinnom do 31.10.2017 (ďalej len „zákon o e-Governmente“)...

... Podľa uvedeného ustanovenia má plnomocenstvo od oprávneného pre zástupcu autorizovať splnomocniteľ, čiže v danom prípade oprávnený. Plnomocenstvo od oprávneného pre zástupcu možno doložiť aj ako elektronický dokument, ktorý vznikol zaručenou konverziou pôvodného dokumentu v listinnej podobe podľa § 36 ods. 3 zákona o e-Governmente, nakoľko je potrebné, aby plnomocenstvo (splnomocnenie) bolo doložené v origináli a podľa 1. vety § 25 ods. 3 zákona o c-Governmente, prílohy k elektronickému podaniu sa pripájajú vždy ako samostatný elektronický dokument, pričom ak príloha

existuje len v listinnej podobe a podľa osobitného predpisu sa vyžaduje jej predloženie v origináli alebo v úradne osvedčenej kópii, pripojí sa k elektronickému podaniu ako elektronický dokument, ktorý vznikol zaručenou konverziou (§ 35 ods. 2)...

Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený... sťažnosť, v ktorej uviedol, že napadnuté rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a v jeho dôsledku je odňatím spravodlivosti oprávnenému.

... S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná.

Primáme súd uvádza, že základom jeho rozhodnutia je aplikácia ust. § 250 ods. 1 CSP, keďže sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Z titulu aplikácie ust. § 250 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 202 ods. 2 Exekučného poriadku nie je potrebné odôvodňovať uznesenie, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, ale k zvýrazneniu vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia vo väzbe k dôvodom sťažnosti oprávneného, obsiahnutými v podaní zo dňa 21.09.2017, je potrebné uviesť, že vyšší súdny úradník namietaným postupom vyhodnocoval splnenie procesných podmienok, pretože existencia a splnenie procesných podmienok je predpokladom poskytnutia súdnej ochrany ohrozeným alebo poškodeným subjektívnym právam.

Medzi procesné podmienky na strane účastníka konania sa zaraďuje aj plnomocenstvo zástupcu účastníka konania. Ustanovenie § 92 ods. 1 CSP výslovne vyžaduje, aby bolo splnomocnenie udelené písomne. Vzhľadom na význam a procesné účinky zastúpenia je táto formálna požiadavka opodstatnená. Z hľadiska formy môže mať splnomocnenie s poukazom na § 125 ods. 1 CSP listinnú alebo elektronickú podobu, avšak nakoľko s účinnosťou od 1. apríla 2017 došlo k zavedeniu elektronizácie exekučného konania a podávania návrhov na vykonanie exekúcie a jeho príloh výlučne elektronicky, nie je možné v exekučnom konaní plnomocenstvo predložiť v listinnej podobe. Z dôvodu zavedenia procesu podávania návrhu na vykonanie exekúcie výlučne elektronickými prostriedkami do elektronickej schránky súdu nie je možné na tieto podania aplikovať ust. § 821 ods. 4 zákona o súdoch, t.j. súd si napríklad v exekučnom konaní nemôže vyžiadať od oprávneného predloženie plnomocenstva, resp. príloh návrhu na vykonanie exekúcie

v listinnej podobe, ak by to považoval za potrebné, tak ako to ustanovenie § 821 ods. 4 zákona o súdoch predpokladá. Súd je toho názoru, že na zachovanie právnych účinkov plnomocenstva v elektronickej podobe sa vyžaduje buď jeho autorizácia splnomocniteľom alebo zaručená konverzia, pretože len takýmto postupom je možné dosiahnuť, aby novovzniknutý dokument zo zaručenej konverzie, t.j. v danom prípade plnomocenstvo, ktorý je neoddeliteľne spojený s osvedčovacou doložkou, mal rovnaké právne účinky a bol použiteľný na právne účely v rovnakom rozsahu ako pôvodný (originálny) dokument, ktorého transformáciou vznikol. S prihliadnutím na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Sži/35/2014, z ktorého jednoznačne vyplýva, že fotokópia originálu plnomocenstva nemá rovnaké právne účinky ako originál listinného plnomocenstva, je možné túto skutočnosť aplikovať aj v elektronickej podobe, kde obyčajný autorizovaný sken takisto nemá rovnaké právne účinky ako pôvodný elektronický dokument, ktorý je autorizovaný alebo ako elektronický dokument, ktorý vznikol zaručenou konverziou.

Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že v danej veci oprávnený prostredníctvom svojho zástupcu k návrhu na vykonanie exekúcie do času rozhodovania vyššieho súdneho úradníka predložil plnomocenstvo vo forme elektronickej dokumentu bez toho, aby bol tento dokument autorizovaný splnomocniteľom podľa § 23 ods. 3 písm. a) bod 1. zákona o e-Governmente ako aj bez vykonania zaručenej konverzie podľa § 35 ods. 2 zákona o e-Governmente, a to aj napriek tomu, že v prípade elektronických podaní sa príloha k tomuto podaniu pripája vždy ako samostatný elektronický dokument, pričom ak príloha existuje len v listinnej podobe a podľa osobitného predpisu sa vyžaduje jej predloženie v origináli alebo v úradne osvedčenej kópii, pripojí sa k elektronickému podaniu ako elektronický dokument, ktorý vznikol zaručenou konverziou.

Splnomocnenie nie je možné vnímať ako akékoľvek podanie účastníka adresované súdu, ale ako osobitný procesný úkon účastníka konania voči súdu, s ktorým sú spojené závažné dôsledky. Splnomocnenie totiž nie je podaním, či prílohou, ale osobitnou listinou preukazujúcou oprávnenosť zástupcu vykonávať procesné úkony v exekučnom konaní za zastúpeného, teda účastníka konania, ale len za predpokladu, že jeho udelenie bolo podpísané účastníkom konania, teda splnomocniteľom. Preto v prípadoch, ak bolo splnomocnenie udelené v listinnej forme, pre zachovanie právnych účinkov a jeho použiteľnosti na právne úkony sa vyžaduje zaručená konverzia. Plnomocenstvo, zaslané

elektronickými prostriedkami so zaručeným elektronickým podpisom splnomocnenca (resp. autorizované len splnomocnencom) preukazuje iba autenticitu splnomocnenca, nie však samotného splnomocniteľa.

Plnomocenstvo, ktoré bolo v danom prípade súdu zaslané elektronickými prostriedkami so zaručeným elektronickým podpisom, bolo len dôkazom autenticity zástupcu oprávneného, nie však aj samotného oprávneného. Preto aj návrh na vykonanie exekúcie, podaný zástupcom v mene oprávneného, bez predloženia plnomocenstva v elektronickej podobe, ktoré nebolo autorizované splnomocniteľom alebo nebolo predložené so zaručenou konverziou, je nedostatkom procesných podmienok konania na strane oprávneného, ktorý je možné v konaní odstrániť.

Napriek vhodným opatreniam vykonaným zo strany súdu, t.j. výzve súdu na odstránenie väd návrhu na vykonanie exekúcie, nebolo ani dodatočne predložené plnomocenstvo na zastupovanie v konaní, vyhotovené v súlade s ustanoveniami CSP a zákona o e-Governmente, a preto takýto odstrániteľný procesný nedostatok konania mal za následok odmietnutie podania, t.j. návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie podľa § 52 ods. 1 Exekučného poriadku. Iná situácia bude od 1. januára 2018, kedy nadobudne účinnosť zákon č. 264/2017 Z. z., ktorým sa mení a doplna zákon č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. Citovaný zákon okrem iného novelizuje aj ustanovenie § 53 ods. 3 písm. b) Exekučného poriadku, keď do tohto ustanovenia doplna ako ďalší dôvod zamietnutia návrhu na vykonanie exekúcie, prípad, ak do vydania poverenia na vykonanie exekúcie vzniknú dôvody na zastavenie exekučného konania, okrem späťvzatia návrhu na vykonanie exekúcie. To znamená, že od 1. januára 2018 bude dôvodom zamietnutia návrhu podľa ust. 53 ods. 3 písm. b) Exekučného poriadku aj nedostatok splnomocnenia zástupcu účastníka konania.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že namietaným postupom vyššieho súdneho úradníka nedošlo k odňatiu spravodlivosti oprávnenému pred súdom, keďže oprávnenému bola daná možnosť odstrániť predmetný nedostatok procesnej podmienky, ktorý ju však nevyužil, resp. nevyužil v plnom rozsahu.

Argument právneho zástupcu oprávneného, že plnomocenstvo v listinnej podobe - aj na exekúciu - je obsiahnuté v základnom spise, a teda ide o skutočnosť, ktorá je súdom známa z ich činnosti, neobstojí, keďže ako už bolo vyššie uvedené v dôsledku zavedenia

elektronizácie exekučného konania možno návrhy na vykonanie exekúcie a jeho príloh podávať výlučne elektronicky. Na evidenciu podaní a písomností doručených v elektronickej podobe, ktoré sa majú použiť vo viacerých veciach vedených na tom istom súde. najmä plnomocenstiev, zmlúv, všeobecných zmluvných podmienok, sa na súdoch vedie register OpP (skratka od Obchodné podmienky a plnomocenstvá). Preto v prípade, ak účastník konania má záujem použiť plnomocenstvo, resp. inú písomnosť vo viacerých konaniach, musí najprv súd požiadať o zaevidovanie tejto písomnosti v registri OpP za splnenia podmienok upravených v 167a ods. 2 Spravovacieho poriadku a ak bola táto písomnosť uložená v registri OpP. v konaní vedenom na tom istom súde postačuje naň odkázať spolu s uvedením spisovej značky, pod ktorou je evidované v registri OpP. Súd zdôrazňuje, že nemá povinnosť v konaní z úradnej povinnosti zisťovať, či podanie alebo písomnosť týkajúca sa prejednávanej veci je uložená v registri OpP.»

V nadväznosti na toto rozhodnutie rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľky v uvedenej veci (zrušenie napadnutého rozhodnutia, vrátenie veci na ďalšie konanie a náhrada trov konania) stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. mája 2018